

STUDENTS

AKADEMISKĀS DZIVES LAIKRAKSTS

K. Branta un K. Upeslejas nodibināts 1922. gadā.

NUMURS MAKSA
20 SANT.

IZNĀK 2 REIZES
MĒNESI

Redakcija un kantoris

Rīga, Basteja bulv. № 11, dzv. 15. (Ieeja no Valdemāra ielas). Tel. 32636. Runas stundas:
svētdienās no 11—12, pirmdienās no 18—19.

Pasta adrese: Rīga, Pasta kaste № 70. Pasta tek. rēķ. 424. Gada abonem.: Ls 3.—
Studinājumu maksa: priekšpuse 90 sant., teksta 60 sant., studin. daļa 20 sant., par
pētilīniju + 5% studināj. nodoklis.

№ 144.

Ceturtdien, 6. decembrī 1928.

VII. ak. g.

Pārdomas semestri beidzot.

„Iesākumā bij vārds! . . .” Tā sākas kāda liela grāmata, kas tūkstots gadus ir vadījusi cilvēci. Tā sākas arī mūsu Alma Mater vēsture, kas nu jau 19 semestrus vadījusi latvju zinātnes gaitas.

„Iesākumā bij vārds! . . .” Jā, tikai vārds, kas atskanēja 1919. gada septembrī: „Latvijas universitāte!” Žeme bij tukša un tumša. . . — Turpinājas lielās grāmatas sāstis. Tāda pat viņa bij arī toreiz, kad svešu laju varā asīnoja un cīeta latvju sirds.

Tad nāca vārda piepildījums. Ventas krastos atskanēja sauciens: „Lai top gaisma! . . .” Un, raugi, no tumsas iznira Latvijas trijzaigžnotā saule un līdzi viņai arī Latvijas universitātes vārda piepildījums.

Vēlak, tas bij 1922. gada rudenī, atkal dzima jauns piepildījums. Bet sākumā viņš bij tikai vārds — akadēmiskās saimes drukātās vārds. Gandrīz visi latviešu studentu radošie spēki, augstākie ideāli un motivi ir neizmantouti un bezdarbīgi. Mūsu jaunie spēki un centieni vēl neattīstīti, vai novirzīti nederīgā, nedabīgā virzienā. Modinat latviešu studējošo jaunatni, parādīt un izcelt viņas spēkus, pašapziņu un pašdarbību augstākiem mērķiem un cēlākai, pilnīgākai dzīvei — ir studentu orgāna uzdevums.”

Tā tad — „zeme bij tukša un tumša. . .” — latvis bij students, bet studenta — latvja nebīj.

Astoņus semestrus nu jau šīs vārds ir dzīvojis akadēmiskā sāimē. Un šīs laikā ir nācis arī viņa piepildījums, reizē ar kādiem citiem, druskā vēlāk teiktēm vārdiem: „Par zīnātni, darbu, skaidribu, brīvību, tēvzemī! . . .” „Jo, kas dibinādamies uz sabiedrisko apziņu, cēsas cilvēkiem rādīt jaunus celus un uzdevumus, tas atrod sabiedrībā atbalsi par spiti visiem aizspriedumiem” (V. Olavs).

„Iesākumā bij vārds! . . .” Ja, vārds viņš bij toreiz, kad tika runāts par latviešu studentu radošo spēku un augstāko ideālu bezdarbīgumu un nedabīgo virzienu. Arī tas ir tikai, pagaidām, vārds, kas saka: „Dodiet plašāku vērienu darbam sūkumainās pelēcības un ārēja spožuma vietā!” 2. decembris nesa viņam zināmu piepildījumu, bet „zeme vēl ir tukša un tumša. . .”

Semestri beidzot viņa tāda arī paliek. Varbūt, pec lielajiem Miera svētkiem viņā atskanēs sauciens „Lai top gaisma!” Varbūt tad vārds ar laiku gūs savu isto piepildījumu, tāpat kā ir piepildījies gadu tūkstošos, simtos un desmitos daudzi citi vārds, kuri arī sākumā bij — tikai vārdi. Vēlak viņiem auga spārni un tie sāka savu uzvaras lidojumu.

“Ja ikviens tik zemē sētu, vienu graudu veselu . . .”

Semestris nu ir galā.

Katrā var pārbaudīt, cik zelta kviešu graudu viņš savos apcirkņos savācīs. Cik pelavu tirgū aizvedis un vējos izkaistījis. Vai tad abiem svētkos būs miers vīrs zemes un labs prāts. Bet, varbūt, viņu nebūs nedz vienam, nedz otram un abi cītīs un šaubīties līdz ar Sokratu: „Es zinu tikai to, ka es nekā nezinu” . . .

Drīzī mūs gaida ziemas klusie lauki. Kādu svētku dāvanā viņiem aizvedīsim, vai pilsētas skaļumu un bravuru? — Tie viņiem nepiederas. „Lauki slāpst pēc kultūras!” Tas taču ir tagadījais modes sauciens. Un kādā veidā tad nu šo kultūru visvairāk laukiem „nes”? — No Rīgas atbraucīs students nolasa lekciju, nospēle teatri, izdejojas un, skat-kultūra nāk pa visiem logiem un durvīm iekšā!

Āmats nav dots, lai viņus otru kalpinātu, bet lai citiem kalpotu. Ne savu godu meklēt, ne novirzīties pa labi, noi pa kreisi; bet iet tānu ceļu.

Nekādiem jādzīgas iedras; laukumi nārķi; vīzi liecas, rā vēja pārma torīs. Lētījai ir vajadzīgi vīri, kuri kā ozoli stāpi ietvārītā un negaidītā, kād nenoļēzētu zemu uz vītēju purēm, bet ar savu galutni īnīcītā debess fālēs mūrītēs gaismai un vīnīcītā pretīm. Tāh pulcējumi vīdē Latviju uz angāru un reģādes tai svētīgu nākotni. Nei parīdītās Lētījai tātās pulcējus vīdēs mātēt un vīrās partījās un māmīs vīrs lai palīkt būt tātās pulcējās Hāpē!

Dzīnaps D. P. Pēters

Mazliet ironiski tas skan — taisnība. Bet taisnība art, ka lekciju un 3 cēlienu joku lugu zvaigzne laukos riet.

Tur tagad pat Miera svētkos būs drūmas sejas, tur tagad visvairāk gaida ne tikai tukšus vārdus un smieklus, bet darbus. Tur tagad īsteni jānāk tik sen dzirdēto un daudzināto vārdu piepildījumam. Te sāpes un grūtums jāatlīglo ar fizisku darbu.

Prieš tā ir vesels mēnessis laika. Ar labu gribu daudz ko var padarīt. Tikai nesniegīsim maižes vieta akmens.

Enriks Aivieksta.

Pēc vēlēšanām.

Studentu Padome ievēlēta. Varam mest skatu atpakaļ un objektīvi novērtēt, kā vēlēšanu ciņu, tā arī atsevišķo kandidātu sarakstu ieguvumus un zaudējumus.

Vēlēšanu ciņa šogad bija raksturīga spilgtiem momentiem. Kā tādi būtu minami — asums un ciņa — cīpas dēļ, kurā nevarēja saskatīt nekādas ideoloģijas. Izņēmumu starp visiem sarakstiem bija maz. Bet viņi tomēr bija. Bija arī grupas, kuru ideoloģija nebija organiski saaugusi ar viņas representantiem, bet gan tikai pēdējā mīklī piešūta ar baltiem, visiem saņemtām diegiem. Vai par ideoloģiju daži bija iedomājušies „nost” un „pret” losungus?

Lielākām studentu organizājām nebija jāpūlas ar atklātu agitāciju. Nei tā bija ar sīkākām grupām. Tās centās dabūt savu puse neorganizētos studentus, kas patiesībā ir joti neaktīvi. Neorganizēto studentu simpātijas sīkās grupās centās iegūt ne jau ar savām skaidri apjaustām darba programmām, bet gan ar liela un lēta efekta taisīšanu. Pretinieka nokritēšana, pieskaroties lietām, kas ir dažu organizāciju iekšēja lieta, un kas nestāv ciešā saķārā ar visu studentību, bija vēlēšanu vadošais stimuls. Jāsaka, ka šādiem efektiem ir bijuši zināmi panākumi. Bet cik ilgi šām grupām izdosies pastātēt savās rokās masas? Tās var drīz vien atkriti un aiziet citu vairāk solītāju rokās. Legūt politisku kapi-tālu ar citu nonicināšanu, ir bīstams panēmīns, kas derīgs tikai vienai reizei. Kas grib risināt nepāris gadu politiku, tas nedrīkst tādus pielietot.

Vieglatīga spēlešanās ar stud. masām jau ir agrāk notikusi un vedusi pie bēdīgiem rezultātiem. Sie notikumi

ir jāmeklē tikai dažus gadus atpakaļ. Tomēr — cik viegli un ātri viss aizmirstas!

Kā jau to varēja paredzēt, šī gada vēlēšanas norīteja dzīvāk, un vēlēšanās piedalījās lielaks vēlētāju skaits un procents nekā iepriekšējos gados. Vēlēšanu koeficients šogad 126,2 balsis (pag. g. 111). Šis apstāklis bija likteņīgs visām tām grupām, kuŗu vēlētāju skaits liels, bet pastāvīgs. Virēsu korporācijas, kaut gan nodoto balsi skaits pieaudzis par 80 (no 1775 pag. g. uz 1745 š. g.), zaudē vienu vietu. Pie mazliet nelabvēlīgākas situācijas arī siev. korporācijas varēja pazaudeit vienu vietu, jo viņu vēlētāju skaits pieaudzis tikai par trīs (no 459 uz 462). Mazāk balsis kā pagājušo gadu ieguvušas un līdz ar to pazaudejūšas pa vienai vietai sek. grupas: novadnieki, progresisti, nac. stud. b-bu savienība un nacionālā apvientība. Ja šīm brīvām vietām pieskaita to, kas bija pag. gadu neatkar. nacion., tad tādu pavismā ir 6. Tās tagad iegūst: 2 vietas vienotnes, 2 — zemnieki, 1 — konkordījas un 1 — krievu studenti. Vēlēšanas caurkrituši kultur.-nacionālie (jau otru gadu šī izkārtne vairs nevelk!) un Latgales stud. b-bas.

Vietu pazaudešana dažām grupām ir parādība, kas atkārtojas gadu no gada. Tas ievērojams pie nac. stud. biedrību apvienības, kas no 15 vietām 1920. g. noslēdējusi līdz 2 vietām šogad. Tāpat sarāvusies nac. apvienība, kas tagad ir politiskas partījas akademiskā sekcija. Viņas vietu skaits no 6 — 1923. g. noslēdējis uz 1 — šogad.

Vērojot tagadējos vēlēšanu rezultātus, un salīdzinot ar iepriekšējiem, redzam, ka šogad akademiski sabiedriskā dzīvē noticis lūzums un zināma pārgrupešanās. Visi apstākļi to rāda, ka šai parādībai ir dzīlākas saknes, un ka tā nav pārejoša. Nākamos gados tā ies dzīlumā, un pēc kāda laika novēdis pie zināma lūzuma, kuŗā dažas organizācijas nespēles tagadējo noteicēju lomu.

Korporācijām ar nacionālo apvientību jaunā Stud. Padome nav vairs vairākuma (pag. gadu (15+4)+2=21; šogad — (14+4)+1=19). Lai nodibinātu vairākumu korporācijām būs jāaicina koalīcijā kāda no mazākām frakcijām. Cita koalīcija bez korporācijām nav nedz iespējama, nedz arī domājama. Raksturīgi, ka tās vecās grupas, kas Stud. Padome piedalījās no tās dibi-

Nāk „Studenta” nrs iznāks pēc brīvlaika — janvāri.

Novēlam visiem līdzstrādniekiem un lāsitājiem priešīgus Ziemassvētkus un laimigu Jaungadu.

Redakcija.

nāšanas, neuzrāda vis nostiprināšanos, bet gan zaudējumus, vai arī tendenci uz to. Viņu vietā nāk jauni spēki.

Piesamērā jaunām grupām jāpieskaita konkordījas. Viņu loma nākotnē vēl joti neskaidra. Nepietiek ar “vecā” noliegumu, — vajaga arī “jauno” mēlēt un apstiprināt. Tas pagaidām nav viņas novērojams, un krasā cīņā ar korporācijām aizraus arī tos spēkus, kas varētu veikt iekšējo veidošanās darbu.

Pilnīgi jauna grupa Studentu Padome ir studenti-zemnieki. Tāda parādījās vēlēšanās jau 1923. g. Tagad atkal atdzīvojusies no dažu politiski noskaņotu stud. organizāciju kopdarbības. Nav domājams, ka viņa varētu tālākā nākotnē St. Padome spēlēt kautīk ievērojamu lomu.

Viens skaidrs, ka zuds stabils pamats noteikai koalīcijai. Viss atkarīs no vairāksolišanas. Bet vai viņa būs vieglošais līdzeklis, kas spēs skaidrot mūsu pašvaldības mērķus un uzdevumus? Kā nu kūjam!

Visu grupu kopēja sadarbība ir vienīgais ceļš, kas izvedīs no „koalīciju” purva. Uz noteiktāko jābrīdina visas tās pašais, iedomīgās un varaskārīgās grupas no nevajadzīgas ciņas, kas vēlāk var kļūt par abpusīgi griezīgu zohēnu. Nevajaga aizmirst, ka studējošai jaunatnei ir plašāki uzdevumi sabiedriskā dzīvē, kas sniedzas tālāk par atsevišķu grupu tieksmēm. lecītību un darba garu jaunajā Studentu Padome!

Alfr. V. Tauriņš.

Ziemeļu valšķu studentu tuvināšanās jautājums.

Sakarā ar Rīgā noturēto SELL konferenci un valsts 10. g. pastāvēšanas svētībām, bija ieradušies studentu pārstāvji no Baltijas un Skandināvijas valstīm.

Ārpus SELL konferences programmas tika pārrunāts jautājums, kas būtu darāms, lai veicinātu draudzīgu attiecību nodibināšanos starp kaimiņu studentiem, un kā iepazīstināt tos ar kaimiņu valstīm, universitātēs, sabiedrisko un studentu dzīvi.

Piedaloties Zviedrijas, Dānijas, Igaunijas, Lietuvas nn Latvijas pārstāvjiem, vienojās šādos jautājumos:

1. Studentu laikrakstiem jāapmainās rakstiem, sniedzot informācijas par savas valsts universitāti un studentiem.

2. Zviedrijas studenti izdos brošuras ar informāciju par Latviju, Lietuvu un Igauniju, sniedzot ziņas par valsti, sabiedrisko dzīvi un universitāti.

3. Lai sekmētu ekskursijas, nepieciešami apmainīties ar sīkām ziņām jautājumos, kas varētu uz tādām atiekties.

Tā ka Lietuvas studenti interesējas par veterīnār fakultātes apmeklēšanas iespējamībām Zviedrijā un, lauksaimniecības fakultātes — Dānijā, tad atiecīgo valšķu studentības centīties noskaidrot šos jautājumus, mēģinot panākt zināmu pretnīnāšanu no valsts un universitātes puses pie iestāšanās augstskolā un studiju laikā.

Āplūkojot oficiālo studentu konfrenēju un kongresu rezolūcijas (C. I. E., SELL) jānāk pie slēdziena, ka pieņemtiem lēmumiem atsevišķu valšķu studentu tuvināšanās laukā, pagaidām ir maza nozīme, jo vairāk tādēļ, ka lielākā daļa rezolūciju paliek tikai uz papīra. Ir daudz punkti, kas katru gadu figurē kongresu pieņemtās rez-

ūcījās, netikuši reālizēti. Tādēļ negaidīsim tik daudz no oficiāliem kongresiem iespējamibai tuvoties dažādu valšķ studentibām, bet te jāņem iniciatīve savās rokās atsevišķam studentu organizācijām. Vispateicīgākā loma šeit piekrīt speciāla rakstura organizācijām, kā: šacha, sporta, fakultatīvām biedrībām, kojēm u. c., bet ir iespējama arī radnieciska rakstura slēgtu organizāciju savstarpejā viesošanās.

Kā šacha, tā sporta biedrības ir daudz ko veikušas šint zīnā, sūtot savus dalībniekus uz sacikstēm. Ari kojē, sarikojot koncertus, tuvinājuši ar dziesmām tautas un augstskolas; bet kā art tāda rakstura viesošanās pilnīgi sevi neattaisno savstarpejā iepazīšanās zīnā, raksturos kuriozs, ka „Dziesmu vara” koncertējot Tartu, tika noturēta par „Universitātes kori” un sakārā ar to, viņas galvas segas par Latvijas Universitātes jaunām neorganizēto studentu cepurītēm. Šādi uzskati valdīja līdz šim laikam Tartu universitātes puslīdz oficiālās aprindās.

Sava nozīme ir laikrakstu informācijām, brošūrām un ekskursijām, bet pēdējās ne arvien sevi attaisno, jo laika trūkuma dēļ nekad nedod iespēju pilnībā iepazīties ar tautas dzīvi un ipatnībām.

Zināma nozīme kā palīdzīgumam šint zīnā varētu piekrīt kino lentai. Uzņemot filmā augstskolas ēkas, auditorijas, laboratorijas, zīmētavas u. t. t., varētu jau sniegt daudz maz pārskatu par augstskolu vismaz illustrāciju veidā parallelī informāciju brošurām. Filmēt varētu arī momentus no universitātes svētkiem, gājieniem un arī raksturīgākos studentu organizāciju tipus.

Vislielākā loma draudzīgu attiecību nodibināšanā un tautu iepazīšanai piekrītu studentu apmaiņai starp universitātēm un vasaras kolonijām, bet par to mums jāatlauj rūpēties Studentu Padomei. Cerēsim, ka šajos jautājumos drizumā tiks kaut kas reālāks veikts un mūsu universitāte varētu nosāties līdzās Vakar-Eiropas augstskolām.

J. Vitols.

Konkordiešu deklarācija.

Izlasijs laikraksta „Students” iepriekšējā numurā ievietoto konkordiešu rakstu „Apvienoto konkordiju saraksts Nr. 6,” kurš sākās ar cēliem Kr. Valdemāra vārdiem un beidzās „mēs esam latvji,

Laikmeta silueti.

„Latvia” 2140 n. kom. Spilva „paredz sadursmes” starp nac. stud. organizācijām. Vai ar sadursmju inscenēšanu daži doma panākt kadu pakalpojumu, labi parādīt savu vienaldzību, kopējiem studentu idejiskiem centieniem? Kurp tas novēdis?

Runā par dzīves apnikumu, neveiksmēm un tamlīdzīgām lietām. Gaužas par korupcijām, onkuju būšanām un visu kas ar to sakārā. Bet viss tas ir viens pret lielo vienaldzību, kas katrā iemājojusi pret kuju katru. Vienaldzība cilvēku dzen vēl lielākā nelaimē — garlaicībā. Garlaicība darbā, garlaicība atpūtā, garlaicība izpriedēs, garlaicība mīlestībā. Garlaicības dēļ garlaikojās. Garlaikodamies vairs nešķiro savu no citā, atļauto no neatļautā. Jūs prasisat, kas tad ir isti šī garlaicība, universālā laika nosīšana, kur visu vērtību mērogi pazūd? Kurp viņa ved?

Kurp ved! Par to lastju laikrakstā: — Jauna, skaista dāma sēž mežā uz klīni un tirinā kājas pār bezdibenu. Pienāk mežzinis. „Labdien!” viņš saka. „Labdien, labdien!” atbild dāma. „Skaists laiks, vai ne, kundze?” „Ja, skaists laiks. Pavisam skaists laiks!” Un dāma uzlēc kājas un lejā uz galvas bezdibenā. Viņas līķi atrod 140 metrus zemāk. —

Ja tā cilvēks prot garlaikoties, tad tas ir ko vērts. Tad nebūs jājautā, kur jūs iedomīgie, skaudīgie, nevižīgie, varas kārīgie palikuši. Jūsu dzīvīte garlaicībā ir notirinājusies.

*
PIK! ievesta vācu valoda. Uzvarējis arī lokalpatriotiskais virziens.

Stiprs koks nekad niedrai līdzīgi nelokīs; Viņš tikai lūzt. Ar stipru mu-gurkauļu ieaugt debesu zilgmēs, jeb ar piejāvību un pakāvību palikt līgojoties virs dūņu peļķēm. Stiprums esot dažkārt vajums. Biologija māca, ka stiprākie dzīvnieku un stādu valsti

bet ne vācu tradīcijas un alus tvaņā uzaudzinātie burši, — gribētu teikt, ka ir jau gan labi būt „stipriem siržu vienībā,” bet būtu vēl labāki, ja tam pievienotu kārt elementāro pieklājību. Nav jau liela nelaimē, ja konkordieši, vēlēdamies „dzīvot latviešu garā” nezin, ka latviešiem ir skaists latvisks vārds „Mētraine”. Tērbatas vietā un ka Kr. Valdemārs un Kr. Barons vecā Mētraine bijuši internacionālas korporācijas loti aktīvi loceklji. Tuvāka informācija par to sniegtā š. g. 2. decembra „Latvi.” Bet samērā jauniem konkordiešiem, kā akademiskiem audzēkņiem gan nedērētos vēlēšanas ciņā apkārot buršus, kritikas vietā izpalīdzoties ar aizskarošiem izteicīcieniem. Piedodiet, neiedomājot, ka varu arī pārskatīties, — varbūt, konkordieši atzīst tādus vārdus kā „alus tvaņā audzinātie” par pilnīgi pieletojamiem akademiskā žurnālistikā. Tādā gadījumā atstāju novērtējumu bezpartejiskam intelligentam lasītājam, kuju vēl nebūs pārņemusi siržu vienības jūsma. Pēc šī isā ievada, kuļam nevarēju palet garām, kā buršs, vēlētos apgaismot vēl dažus konkordiešu deklarāciju minētos apstākļus. Domāju, velti būtu runāt par konkordiešu raksta daju, kas veltīta Studentu padomei, un pierādīt, cik vienpusīgi tanī apgaismota Studentu padomes darbība. Mēs visi zinām, ka vēlēšanas ciņā opozīcijai vienmēr tādā vai citādā ceļā jāmeklē attaisnojumi, kādēļ arī viņa nav piaicināta darba talkā. Nezinu, vai konkordiešiem būs pateicīga pozīcijas daja — progresīvie studenti (soc-dem.), ka pat viņi ierindoti korporāciju frakcijas „filialfrakciju” skaitā, bet gan viņi paši tiks galā ar šo jautājumu.

Mani vairāk interesē konkordiešu deklarācijas ievads, kas veltīts konkordiju pamata principiem. Šai ievādā lasāms, ka konkordijas gribot veidot tājāk tautas atmodas lākmetu darbinieku — Kr. Valdemāra, Kr. Barona un citu iesākto darbu — latvisko studentu tradīciju nostiprināšanu, latvju gara atbrivošanu no svešu tautu iespāda sloga u. t. t. Ja nu tā, tad nesaprotami, vai konkordiešu sīvā ciņa pēc četrkrāsainiem „dekeliem” un „lentēm” pār plecu arī iederas latvisku studentu tradīciju nostiprināšanā. Vai tad tiešam iedomājams, ka Kr. Valdemārs, būdams, pēc konkordijās aizrādījuma, korporāciju ārējā tērpa krass pretinieks, savā laikā būtu

juties aplaimots, ja viņam pasniegtu četrkrāsaino „dekeli” un „lenti!” Izskaudrojums šai konkordiešu ciņai būs gan, laikam, meklējams mums nezināmo „sveša gara kalpu” iespādā, pret kuju uzmācību, cik redzams, konkordijas ar siržu vienības stiprumu vēl nav paguvušas nostiprināties. Lai piepildītos konkordiešu cerība, ka viņus nenomāks šo „sveša gara kalpu” spēks.

Beidzot, gribētos konkordiešus palūgt, vairāk papētīt mūsu tautas atmodas laikmeta vēsturi. Tur viņi varēs atrast atbildi, kādēļ latviešu studenti pieņemusi vāciem līdzīgu ārējo tērpu un izmantojuši šo stāvokli idejiskā ciņā. Kronvalda Āts, korporācijas „Lettonia” (toreiz oficiāls „latviešu literārisko vadaru”) vadonis ar saviem „draugiem,” kā viņi saucās, kopējā darbā ar Kr. Baronu, Kr. Valdemāru un citiem latviešu dižiem dēliem gan Mētrainē, gan arī ārpus tās ciņījās par latvju tautas labu nākotni. Sos uzdevumus neaizmirsa arī daudzi Kronvalda Ata pēcteči — korporēji, kā: zinātnieki Felsbergs, Velme, Lautenbachs, lielie patrioti Fr. Olavs, Meierovics, dzejnieks Poruks un daudzi tēvu zemē gulditie latvju censoņi, kā arī visi tie studentu rotas korporēji, kuri atbrivošanas karā atdeva savu dzīvību par tēviju. Bez tiem vēl tagad dzīvajo starpā ir daudz tādu lielu patriotu, zinātnieku, mākslinieku un daudzi Universitāte sniedz arī konkordiešiem no savām zināšanām, kam „dekelis” ir milš, kā piemiņa no studentu gadiem. Viņu vārdus es neminešu, tos konkordieši paši labi zin. Tiešam jāsarkst, iedomājoties, ka akademiskie audzēkņi atrod par iespējamu aplaimot visus šos nelaikus un dzīvajos, latvju gara stipros, tādiem vārdiem, kā: „vācu tradīcijas nn alus tvaņā audzinātie.” A. Pusepur. Stud. padomes loceklis.

C. I. E.

(Beigas).

V. kommisijas darbība. 1. Noklausoties Bulgārijas pārstāvja ziņojumu par zemes trici, nolēma griezties pie visām studentibām — organizēt palīdzību par labu cietušiem studentiem. Studentibām jāgriežas pie valdībām ar attiecīgiem uzaicinājumiem. 2. Dr. Vonthier ziņo par starptautisko sanatoriju Leysinā. Savstarpejās palīdzības birojs Varšavā ziņo par

Pētera Šulca olu makaroni

ir garšīgi.

savu darbību. 3. Nolemj gādāt par uzņemšanu un cenu pazemināšanu CIE biedriem visās studentu sanatorijās. 4. Attiecībā uz starptautiskās sanatorijas nodibināšanos, nolēm asīgnēt 25.000 šv. fr. vienas gulta ierīkošanai Šveices sanatorijās. 5. Atsevišķām studentibām jādibina kommisijas, kuras uodarbotos ar starptautisku sanatoriju jautājumu. 6. Pie šī darba jāpieaicina visplašākās aprindas, valdības iestādes, Sarkanais krusts u. t. t. 7. Šveices studentiem jāizvēl 2 pārstāvji, kas reprezentētu C.I.E. pie Šveices sanatoriju komisijas. 8. Pieņem projektu par jautājumu listi — studentu materiāla stāvokļa noskaidrošanai. 9. Uzdod C. I. E. Savst. stud. palīdzības birojam stāties tiešos sakaros ar starptautisko darba biroju Ženevā. 10. Nolemj izdot rokas grāmatas par savstarpejā palīdzības jautājumu atsevišķās valstis. Ir sastādīta atsevišķa jautājumu liste, kas iestādīta Savst. pal. birojam Varšavā, pēc kam visus materiālus sistēmatizēs un stādis prieķā Izpildu Komitejai. 11. Savst. pal. birojam uzdod saskaņot palīdzības darbību atsevišķās studentibās un vākt visas nepieciešamās ziņas. 12. Uzdod birojam sadarboties ar Intern. Student Service, un Drezdenes Wirtschaftshilfe. 13. Uzdod ar šīm organizācijām saskaņot darbību, novēršot parallelismu. 14. Organizēt studentu apmaiņu vasaras kolonijās. 15. Izsaka pateicību itāļu studentiem par 20 atlautām vietām vasaras atpūtā. Vietas sadalīs sazinā ar III. komisiju.

VI. Komisijas darbība. 1. Nolemj, ka nav nepieciešamības savienot C. I. E. kongresa vietu un laiku ar vispasaules studentu sporta olimpiadi. 2. VI komisijas sartkoja šogad X studentu olimpiadi Partēzē. 3. C. I. E. bijētēnam jārezervē vieta sporta informācijām. 4. Izstrādā un pieņem sporta komisariāta statūtus. I. V-s

Dodiet viņiem lielu dziļu, vienkāršu saturu —

— lai tas spēks, ko viņi paustu — Jaunas mīlestības gars — Mūsu ledainību laustu, — Kā trejdeviņi saju stars. (A. B.) R. Voicāns.

Ka es nobalsoju.

(Fejetons.)

Beigts un nobungāts. Jaunā studentu valdīšana ievēlēta. Miluliši, nemazlikviegli tas negāja; vismaz man bij pūles lielu lielās. Un tad arī aplama iekārta: laisi un raksti, sausini un grozi. Uzraksti kandidāta numuru, bet pa to laiku aizmirstas viņa vārds: Jānis vai Pēteris, uzvārds Kalniņš vai Lejiņš. Griež tik atkal ripki un šītā divreiz ceterdesmit reizes. Galva vēl tagad griežas no tās grozīšanas, veselu pildspalvu iztukšoju un loksni sūcekļa sasmērēju.

Tagad pastāstišu, kā tiku pie tiem pašiem rakstāmiem. Vispirms es apbrūnojos ar kaudzi literātūras. Drusciņi parādījuši no loga, drusciņi no sola un ko domājiet — vesela grāmatēte pati bij pa to laiku mētēja kabata ielidusi. Ar visu to mantu gar Vermapa lauvām virtuvē iekšā. Ja arī izplatīt šādas lietas tur bij aizliegts, lai nebojātu apetiti, bet ne jau lasīt. Paņēmu zupu, strebju un lasu, ēdu un domāju. Ja Serlokam Holmam ar katru ievilktu dūmu noskaidrojās lietas, tad man ar katru vēderā ielietu kajotī kļuva skaidrāks mans uzdevums un ar katru apēstu maizes riku manas spējas grozīt un rakstīt vairojās.

Alga pēc nopelnīem bij mana darba devīzes un pieci puiši ar garākiem uzvārdiem no pirmā saraksta bij viens, divi vīrsi. Par smukām krāsām un karogiem, par īrētam frakām un Nacionālās Operas dekorēšanu 17. novembrī, par spīti visiem tiem, kas gar viņiem mēles bij rīvējuši, drukas krāsās iekšiedusi un par piedauzības akmeņiem turējuši. Tikpat, bet pēc pretējā likuma

dabūja no manis otrs par dzegužu olām un arīdīzān lai izpirktu to savu kolēga vānu, kas feletonā, šai pašā semestri bij varen slikti par šiem apšarunājies. Miers ba o, nemiers postu un vai nu mums kāds naids.

Ja jau trīs, tad trīs reiz trīs progresīvie ieguva želastību no manas spīvās. Lai vairāk spara ciņai ar „buržujiem” un galvenais, biedriem pa kreisi. Kas nescinās, tas nenesis... (Pardon, tas jau kā žīdam cūkas gaļa). Uz ciņu mosties...

Ari četru „pimberu” biju spiests pārnest no muguras prieķuspēse, par jaunām formām un vecās godības cieņīgai atmiņai. Ja, reiz bija, bet izbjija. Sic transit gloria mundi.

Sestajam tak ar bij jādod vismaz pa pārstāvīm katrai krāsai par lepošanos ar savu pretiniekū spālvām un pat pagājušā gada klusēšanu. Ja ruņāšana ir sudrabs, tad klusēšana zelts, jebšu tā arī no citu rokām dāvāta. Tāpat pa pārstāvīm katrai krāsai bij jāizvēlas arī mūsu „zemniekiem” par smukiem vārdiem un lieliem, spēkpilniem filistiem. Tik gribējās jautāt, kur tu augi smuks puisiti, ka es tevis nerēdzeju?

Lai nu šam un lai ar tam, tak jābalso par meitīpām. Par visu zemi mīla valda un arī urnas spraugai cauri tā iet. Tā visai viegli piecas daiļavas pārcēlu desmit griezienos, par tsām kleitiņām, smukām actiņām un lielos plēlāgošanos vārda brājiem. Visas labas lietas ir trīs un labs tak bij jādara „jaunajam” numuram par ilgo klusēšanu, mazo gribēšanu un vājo darišanu.

Ar tiem beidzamaijiem es gan netiku galā. Tas pirmsais esot pagājušo gadu bijis tas, kas šogad esot otrs, bet ar šādu „Pedējā Brižā” gudrību netiku galā. Tomēr par prieku „apželotiem” arī es apžēlojos un kreisajā stūri uzrakstīju 14.

Dr. chem. Alfreds Petrikalns.

2. decembri ķīmijas fakultātes atklātā sēdē doc. A. Petrikalns aizstāvēja doktora disertāciju: „Fosfora oksidācijas luminiscence un tās cēloņi.”

Fakultātes ieceltie aponenti: prof. M. Centneršvers, prof. V. Fišers un doc. F. Gulbis visumā izteicās atzinīgi par disertāciju, pret kuras eksperimentāliem rezultātiem nav ne mazāko iebildumu, un atzina to par visai vērtīgu darbu. Pēc disertācijas aizstāvēšanas ķīmijas fakultātes dekans prof. E. Zariņš piešķir A. Petrikalnam ķīmijas doktora grādu.

Jaunais doktors dzimis 1887. g. Rīgā, kur arī apmeklējis skolas, un no 1908. g. — 1914. g. studējis Rīgas Politehniskā Institūta ķīmijas nodaļā. Pasaules kara laikā strādājis Maskavā kā rūpniecībā pie granatu un smacējošo gāzu izgatavošanas, Latvijā atgriezies 1920. g. vasarā. No 1920. g. rudens līdz 1. okt. 1923. g. — asistents ķīmijas fak., pēc kam viņu ievēl par privatdozentu fotokīmijā, un vēlāk par docentu. Dr. chem. A. Petrikalns sarakstījis krietni skaitu zinātni, darbu, kas publicēti Latv. Universit. rakstos un vairākos ārziņju ķīmijas un fizikas žurnālos. H. I.

Māksla.

„Belugina kāzas” Nacionālajā teatrī.

Amtmans Briedītis savai 25 gadu skatuves darbības jubilejai bij izvelējies Ostrovska lugu „Belugina kāzas.”

Luga būvēta uz dzīji psicholoģiskiem metiem, kas deva jubilāram pateicigu vielu tēlojumam, kuri viņš varēja parādīt sava darba sasniegumus. Dzīji tvera, pārdomāta un ar skatuves mākslinieciski talantu atveidota bij viņa loma, kuri cienīgi preti nostājās Antas Klints tēlojums.

Sint izrādē visi mākslinieki centās dot to labāko.

Publīka šoreiz bij reti atsaucīga un neskopojās ar suminājumiem. Īsta māksla jau arī spēj saistīt un valdzināt.

Vēl gan man bij palikušās divas vietas, bet no tām mani izglabā — ūrka. Es brīnos, bet šī nemaz. Pieņāk un apsēžas, paskatās acis, paškiebji vienu ausi, paškiebji otro.

Tu streb zupu un ēd maizi cik tik, es gaļu ar. Tu maksā, es ne. Kāpēc? Tey veča nauda, man tādas nav. Tev no 70% nepietiek, man no 30% pārpaliiek. Lai dzivo nobirumi, un izsvērumi, noputēšanas un nolišanas! — Sāda gaļaste gudrība, bij kā no „noraidito” vēlēšanu agitācijas un mans gala vārds tad arī iznāca „nost ar ūrkām”. Divus brīvos talonus piepildīju ar ūdi kommitiņiem par „Ratin” un „Ratinin” izplāšanu.

Klibjanis.

Ka šo jautājumu atrisināt?

Oksfordas studentis savas kommitiņes vienkārši boikotē. Parīzes students, romantiskas dabas, nav tik rupjš, viņš blakus sēdošai kommitiņei auditorijā atgādina: „Dārgā kolēga, es Jūs tā milu un cienu, ka, ja es spētu to vēlēties, tad vēlētos, kaut Jūs šeit nebūtu.” Latvju students turpretim: „Tautiete, lai Jūs manām studijām turpmāk nebūtu par traucējumu, tad dodamies abi kopejā laulības ostā!”

Coccus.

Studentu Padomes vēlēšanu rezultāti.

2. decembri notika Stud. Padomes vēlēšanas. Piedalīšanās šogad bija dzīvāka, nekā citus gadus. Nodotas 5018 derīgas un 24 nederīgas balsis, tā tad vēlētāju skaits apm. 65%. Viena locekļa ievēlēšanai vajadzīgs 126,2 balsis (pag. gadu apm. 111).

Vēlēšanu rezultāti šādi:

1. Viriņu korpor. 1745 balsis — 14 vietas (pag. gadu 15). 2. Novadnieki 119 — balsis 1 vieta (p. g. 2). 3. Progresisti 472 balsis — 4 vietas (p. g. 5). 4. Krievi 203 balsis — 2 v. (p. g. 1). 5. Nac. stud. b-bu sav. 289 balsis — 2 v. (p. g. 3). 6. Konkordijas 400 balsis — 3 v. (p. g. 2). 7. Vāci 271 balsis — 2 v. (p. g. 2). 8. Stud.-zemnieki 225 balsis — 2 v. (p. g. —). 9. Progr. židi 121 balsis — 1 v. (p. g. 1). 10. Nac. židi 289 balsis — 2 v. (p. g. 2). 11. Latgales stud. b-ba 50 balsis — 0 v. (p. g. —). 12. Studenšu korporāc. 462 balsis — 4 v. (p. g. 4). 13. Vienotnes 240 balsis — 2 v. (p. g. —). 14. Kultur-nacion. 44 balsis — 0 v. (p. g. —).

„Sveiks frontē” Dailēs teatrī.

Dailēs teatris, kā liekas, cenšas uztvert un apmierināt mūsu laikmeta prasības, dodot ātrus, ik minūti jaunus, garām aizslidošus skatus. Tamēdā arī dažu Dailes teatra lugu inscenējumi atgādina kaut ko kinematografam līdzīgu. Cik šādi paņemieni nesis svētbas pašam teatrim, to rādis nākotne, taču skatuves mākslai pašai, kā tādai tie drīzāk kaitē nekā nes kaut ko pa liekamu.

Lugā tomēr daudzi ātri gar acīm aizslidošie skati bij arī lieliski ar teicamo skatuves iekārtojumu. Drošīsgā kareivja Sveika spēle bij patikama. Augusts Mitrevics deva nevainojamu telojumu, kas saistīja ar savu dzījumu un mākslinieciski apvaldīto smalkjūtību.

Visumā jau noskaitīties varēja, tikai mājās ejot sajūta bij tāda, ka kaut kā vēl trūktu, vai arī kaut kā būtu bijis par daudz.

A. Veldē.

Baltijas jūras transgresiju teratas Kurzemes pussala.

Par šo tematu lasīja st. kom. Gilberte un Grinbergs Universitātes Geolog. Institūta kārtējā seminārā prof. E. Krausa vadībā. Slimibas dēļ nebija ieradies kom. Burchards, kam ar Grinbergu kopīgs referāts, dibināts uz terasu, krasta valju un līdzīgu veidojumu morfoloģiskiem vērojumiem. Gilberte un Burchards apceļojuši terasu joslas purvus kopā ar Igaunijas zinātnieku, mūsu Universitātes doktoru P. Thomsonu, Grinbergs izdarījis novērojumus prof. Krausa vadībā.

Gilberte izdarījusi Dundagas Pilteņu purvā ievākto paraugu putekšņu analīzes, nav vēl paspējusi mikroskopiski apstrādāt pārējos Dr. Tomsona vadībā ievākatos Pilteņu un Rukšu sūnu purvu un nolaistā Videļu ezera dibena zāļu purva paraugus. Spriežot pēc konstatētām atsevišķu koku sugu ziedputekšņu skaitu samēriem, atzīst, ka Pilteņu purva vecākā kūdra ir no agrā boreāla laikmeta (tad Ancilus transgresijas maksimums; ap 7000—6500 g. pr. Kr.; L.), trūkst tā tad vacāko pēcšūdoņa laika laikmetu—subaretiskā un arktiskā. Dr. Tomsons izleicies par iespējamību, ka mūsu purvi vārdūt vispār atšķirītītēs no Igaunijas un Somijas purviem, kas cēlušies uz ezeriem, jo novērotie mūsu purvi reti satur raksturīgas ezeru nogulgas-gattvja, sapropelu, norāda uz celšanos mežiem pārpurvoties, varētu būt cēlušies siltajā, mitraja atlantiskajā laikmetā (ja pieņemam, ka mēs dzīvojam kāda starpšūdoņa laikmeta, atlantiskais laikmets būs jaatzist par maksimālās siltumas laiku, mūsu laikmets tad būs starpšūdoņu laika otrā pusē, kur klimats lēni tuvojas jaunam aplēdošanas laikam. L.). Prof. Krauss aizrädi, ka slēdziena pamatošanai vajadzīgi vairāki un dzīlāki urbūni purvos (paraugu ievākšana izdarīta ar 6 m urbi). Spriežot pēc konstatētām jūras algēm, pēc ezera dibena līdztekūnības izstieptās formas un pēc kāpu joslas, kas no ezera vietas uz jūras pusi, jādomā, ka Videļu ezers ir bijusi jūras joma, ko kāpas atšķiņušas no jūras.

15. Nacionālā apvienība 117 balsis — 1 v. (p. g. 2).

No atsevišķiem lielāko talonu skaitu ieguvuši un skaitas par ievēlētām šādi kommitiņi:

No saraksta № 1: H. Brūvelis, J. Raiska, J. Spilva, J. Šumanis, R. Lapšiņš, A. Raudze, T. Cirulis, M. Sungals, J. Kalniņš, K. Celms, P. Bārda, V. Gulbis, P. Zāgers un K. Pētersons.

No saraksta № 2: K. Andžans. № 3. J. Kalniņš, Rapoports, V. Spilners un J. Jerkevins. № 4. N. Antipovs un A. Perovs. № 5. J. Kalniņš un Al. Siecenieks. № 6. E. Tubelis, L. Elksnis un Ezeriņš. № 7. V. Bormanis, A. Harmsens. № 8. P. Freidenfelds un P. Austriņš. № 9. Efroks. № 10. Folkmanis un Bags. № 11. Neviņa. № 12. L. Barone, A. Raudze. № 13. A. Nusbergs un K. Upesleja. № 14. Neviņa. № 15. J. Grins.

Vēcā Studentu Padome savu beidzamo sēdi noturēs šīni mēnesi un savas pilnvaras noliks nākošā semestra sākumā.

Frid.

Grinbergs demonstrēja karti ar viņa vēroto terasu atzīmēm no Alšvanga līdz Sliterei. Liela terasu bagātība ap Usmas ezeru, kas savā laikā šķietas uzņēmis Abavas sengultnes ūdeņus. Tie caur ezeru vēlāk lauzuši noteiku uz ziemeļiem. Jaunā terasa velkas N. no Ventspils līvu jūras krastam. Litorinas laiku terasa, kuras konstatēšana Kurzemē bij Dr. Tomsona ekskursijas galvenais mērķis, atrodas visur aplūkotās vietas 13 m virs jūras spoguļa, kurpretim vecākā Ancilus vai varbūt pat Šķūduņu laiku (Eissee) terasa S. daļā ir 25, bet N-34 m virs normalās O. Prof. Krauss pastriņo, ka pēc Litorinas laika tā tad ir notikus vienmērīga visas krasta līnijas pacelšanās, bet priekš tam ziemeļu daļa ir cēlusies ātrāk, ka dienvidu.

Jāatzīmē, ka Geol. institūta seminārs blakus literātūras studiju atreferredējumiem, kas arvien, lielākā vai mazākā mērā pieskaņoti Latvijas geol. uzbūves īpatnībām, ievērojamu vietu lejem kā prof. Krausa tā arī dažu citu zinātnieku, asistentu un studentu pētījumu iztirzājumi. Semināri pieejami visiem studentiem, ar profesora piekrišanu arī arī augstskolas stāvošiem interesentiem. Notiekas ik ceturtdieni, izņemot dienas, kad referāti Latvijas Mineralvielu pētīšanas biedribas vai arī Mineralogiskā Institūta semināri.

Nākošo ceturtdien (6. dec.) plkst. 19. turpat Institūta telpas L. Miner. N. pēt.-b. sariko priv.-doc. M. Gūtmāpa referātu „Jekabpils dzelzsruða”, kas pieejams visiem minētiem interesentiem.

Lidumnieks.

Akadēmiskā dzīve ārzemēs.

Igaunija.

18. novembrī Tērbatas Latvju Studentu biedrībā.

Pienākot tēvijas lielajiem svētkiem, arī, no likteņa svešumā dzītie, latvju studenti darija visu iespējamo šīs dzimtenes vēsturiskās dienas izcelšanai un novērtēšanai ārzemēs, kur Latvijas vārds šoreiz atskanēja neskaitāmas reizes —

Ševiski labi un sirsni pagāja Tērbatas Latvju Studentu Biedrības sartotās Latvijas 10. g. jubilejas svētnības.

Pateicoties Latvijas sūtniecībai Igaunijā, L. Ārliebtministrījas preses birojam un Raņķa grāmatu izdevniecībai Rīgā, biedrībai bija iespējams sarikot Tērbatā 18. nov. svinīgas sapulces ar plašākiem informējošiem referātiem par Latvijas atdzīšanu un viņas 10. g. neatkarīgo patstāvību, kā igaunū, tā arī latvju valodā.

Pulkstens 15. tika sarikots svinīgs akts, kurā dzīvi piedalījās iespādīgākās Tērbatas akadēmiskās un pārvaldes personas. Aktu ievadīja ar Latvijas valsts himnu. Plašākā referātā igaunū tautai attēlotas latvju briņības cīņas un Latvijas neatkarības atklāšana sevišķi jūsmīgi publīka saņēma Tērbatas Meitenu ģimnāz. koja izpildījuma latviešu tautas dziesmas latvju un ig. valodā. Labi izpildītā arī L. St. B.-ba kvartets dažas tēvijas dziesmas. Ar interesantu referātu par latvju

„Lačplēsi” uzstājās mākslinieks M. Putkītis (liels latvju milētājs), sevišķi izceļot Lačplēša satikšanos ar ig. „Kalevēdēlu.”

Uz 18. novembri L. St. B.-ba saņema daudzus apsveikumus un telegramas. Sevišķi sirsni, dzīli aizkustinošu sveicienu nesa iecienītais sirmgalvis, — igaunū tautas gara mantu krājējs prof. Eisen's. Svinīgais akts ilga gandrīz trīs stundas. —

Tāri pat dienā plkst. 6. vakarā L. St. B.-ba pulcināja savās telpās Botaanikas ielā 35 gandrīz visus Tērbatas latviešus, kur svinību programmu atkārtoja latvju valodā. Tad pat tika biedribas vārdā pacelts ierosinājums vispārīgas Tērbatas latviešu biedrības dibināšanai. — Lai par sirsni, omuligo bīdi uzglabātu ilgu atmīnu, izdarija kopīgo fotogarfešanos zem izplestā tēvijas karoga. — Studiosus Dorpatensis.

Dažas ziņas par Tartu Augstskolu — Estijā.

Tartū Augstskola ir tuvākais kaimiņš L. U. un visvecākā Universitāte Baltijas valstis. Viņa ir Gustava Adolfā dibināta 1632. gadā, kurām šogad Augstskolas pagalmā atklāja pieminekli ar uzrakstu uz granīta pamata: „Custavus II Adolphus re sueciae fundator universitatis Dorpatensis.”

Lai vispārējos vilcienos kaut cik iepazīstinātu arī L. stud. aprindas ar Tartu Universitātes un atsevišķu fakultātu patiesiem apmēriem, sniedzuši šeit dažus skaitlus pēc šī gada T. U. budžeta ziņām. —

T. U. 1929—1930. g. kārtējie izdevumi sniedzas līdz kr. 2.267.722. — T. Universitātei ir savas lielākās iestādes ne tik vien Tartū, bet arī visā valstī. Pēc sava budžeta līdzīnās tā kādai ministrijai. No saviem izdevumiem Universit. pati sedz kr. 1.013.033. — pārējo valsts kase.

T. Universitātei ir 75. dažādi māc. institūti un kabineti, 12 kliniku, 2 muīžas, 1 mežkopiba un 7 izmēģinājumu stacijas — Rādi.

Pēc budžeta ir paredzēts Universitātes personāla sastāvā: mācības speku — 139., asistentu, ierēđu, kliniku personāls un apdienētāji — 418.

Viņējais gada studentu skaits T. U. ir 4.530, no kuriem pilno mācības maksu maksā tikai 2.800.

Studiosus Dorpatensis

Tartū Universitātes gada svētki.

1. Decembri Tartū Universitātei nosvinēja devītos gada svētkus. Uz svētnīgo aktu pl. 12-os aulā bija ieradušies valdības pārstāvji no Rēveles. Piedālījās valsts prezidents Tennisons, izglītības ministrs Mitns u. c. Aktu atklāja ar pārskātu, kuju nolasīja juridiskas fakultātes dekans Ulnots, tam sekoja valdības pārstāvju apsveikumi. Svinīgo daju noslēdza ar valsts himnu un „Gaudeamus”. Sakārā ar gada svētkiem, vairākiem zinātniekiem un izcilākiem valsts darbiniekiem tika piešķirts — Doctor honoris causa — gradis: valsts prezidentam Tennisonam, prof. Koppelam, prof. Gutmanim u. c. Svētki noslēdzās ar tradicionālo akadēmisko balli. —

Zviedrija.

Zviedru ievē

Dir. R. Kurts.

Jelgavas Praktiskais Komercinstitūts.

Neilgi atpakaļ Jelgavā nodibinājās praktisks komercinstitūts. Ideju par

minēto iestādi jau sen ioloja Jelgavas Izglīt. biedr. pr-krs direktors J. Lapins un direktors P. Kurts. Tagad visas grūtības pārvārētas un institūts kļuvis reāls fakts. Prakt. komercinstitūts stādījis par uzdevumu gatavot praktiskai komercijas un industrijas dzīvei spējīgus darbiniekus. Vakarēiropā šāds augstskolas tips ie-guvīs lielu piekrišanu.

Jelgavas praktiskā komercinstitūta uzņem audzēkņus ar pilnu vidusskolas izglītību, un bez tās — brīvklasītājus. Kurss divgadīgs. Lekcijas un viss darbs notiek vakoros. Institūtu vadā tā noorganizējis direktors Roland斯 Kurts. V. K. — Erasm s.

Universitātes ziņas.

Lekcijas un praktiskus darbus tekošā semestrī pārrauks 14. decembrī un nākamā semestrī atjaunos 15. janvarī. Laiku no 15.—21. decembra un no 7.—14. janvarīm izlietos pārbaudījumiem.

Svētdien š. g. 9. decembrī, pulkst. 12

Kronvalda bulv. 4, ķīmijas faklt. docents Aleksandrs Janeiks aizstāvēs savu doktora disertāciju par tematu: „Ein neues Kapillarphänomen“. Pirmdiens š. g. 10. decembrī, pulkst. 12. dienā Universitātes svētku zālē, matēmatikas un dabas zinātņu privāt-

docents Arvēds Lūsis noturēs savu iestāju lekciju par tematu: „Funkcionalu teorijas principi“. Trešdiens, š. g. 12. decembrī, pulkst. 12. dienā Universitātes svētku zālē medicīnas fakult. privat docents Dr. med. Arminis Hilze noturēs savu iestāju lekciju par tematu: „Nelaimes gadījumu kirurgijas būtba un nozīme.“

Medicīnas fakult. Prof. Klimenko eksaminēs mikrobioloģija 17., 19. un 21. dec. š. g. plkst. 11. no rīta, II. pilsetas slimnīcā, 8. barakā.

Lauksaimniecības fak. Diplomdarbu aizstāvēšana notiks:

Mežkopjiem — š. g. 20. dec. un lauksmniekiem — 21. dec. pulkst. 9. rītā.

Diplompriekšmetu pārbaudījumi notiks lauksmniekiem lopkopībā — 10. dec., augkopībā — 13. dec., saim-

niekošanas mācībā 17. dec. š. g. pulkst. 9. rītā. Mežkopjiem taksācijā — 8. dec., mežsaimniecībā — 12. dec., Mežkopībā — 15. dec. š. g. pulkst. 9. rītā.

Redakcijai piesutīti:

Ārzemju studentu žurnāli.
1) Ergo. Tidning för Uppsala Studenten № 14, 15;

2) Lundagård № 12;

3) Hannoversche Hochschulblätter № 2;

Latvijas izdevumi.

1) Svari № 47, 48;

2) Izglītības Ministrijas Mēnešraksts № 11;

3) Zeitene.

4) Piensaimniecības un Zemkopības Žurnals;

5) 1929. g. ilūstrēts Tautas Kalendārs;

6) Kristīgs Vadonis № 20, 21;

7) Aizsargs № 10/11;

8) Mērsniecības un Kultūrtechnikas Vēstnesis № 9/10;

9) Ista dzīve № 2;

10) Technikas Žurnāls № 17/18;

11) Dzelzceļnieks № 23.

Atributais redaktors: Jānis Ārens.
Redaktors: „Studenta“ kollēģija.

Izdevējs:

L. U. studentu vlenotu „VIENKOΠA“

Ugunsgrēka bojātu manufakturas un galanterijas preču

lēta izpārdošana

Marijas ielā Nr. 50.

J. LUBANIETIS.

P. Biernis maiznīca

Rīga, Rēveles ielā 96.

Tār. 3-4-3-2-8

Maize visādās šķirnēs
augstākā labuma.

Rasetnes, orig. RICHTER un c. fabr.
Logaritm. linejali sist. RIETZ* u.
Zīmēj. papīrs .SCHÖLLERHAMMER*

un visi citi zīmēšanas piederumi
AUGSTSKOLAS AUDZĒKNIEM — RABATS.

Holländer un Friedländer

dib. 1903. g. Valņu ielā 31. dib. 1903. g.

H. A. BRIEGER K/S., RĪGA

AUGSTĀKĀ LABUMA

Bārdas ziepes

kārtīnās

no pirmklaismiem materiāliem pēc jaunākās metodēs izgatavotas, ir ražojums, kas var pielīdzināties teicamākām ārzemju bārdas ziepēm.

Bagātīgās, ilgi turošās putas atviegloša lieša mēra bārdas dzīšanu un nemaz nekairina ādu, jo ziepes satur daudz glicerīna un tādējoti maigas.

Prov. V. CERBULA

Valdol

pastīlas racionāls līdzēklis pret elpošanas organu saslimšanu

klepu, iecīnām, kakla katariem, aizsmakumu u.t.t.

Dabūjama visās aptiekās un drogu veikalos.

Kastīja Ls 1.50.

Brīvības aptieka.

Tār. 2-1-9-6-7.

Sergejs Vachramejevs

Zalona dejas
Grupas un privatstundas
Valdemara ielā 33, dz. 1-a,
no p. 4—8 vak. Tār. 28181.

Doma Muzejs

atvērts svētdienās
no plkst. 11—2.

Juvelieru veikals

B. Zariņš, Labākie Šveices pulkst.
Rīga,
Brilianti
Brīvības ielā № 1
Tār. 2-7-4-4-2

Lasait un izplatait

Studentu

Izlabojumi paša darbnīcā.

Brilianti

Pulksteņi

Zelts

Sudrabs

Kristāls

Dzintars.

Akz. Sab.

L. ROZENTAL

Dib. 1874.

Kaļķu ielā № 1

K. Baumans

Konditoreja un kafejnīca

Rīga, Kr. Barona ielā 31 Tār. 29125

Uz zīmēs svētkiem piedāvā:

Tortes, konfektes, šokolad- marcipāna figūras, piparkūkas un dažādus citus smalkus cepumus.

J. Vikmaņa
galas un desu lieltirgotava

Blaumanīa ielā № 42-44

Tār. 28730

Mazumā.

Marg. Borchert

Modernes zalonēdejas

Privatstundas Atsevišķi pulciņi

Lielā Zirgu ielā 9/11, dz. 13.

No 1—3 un 6—8.

„Jaunā virtuvē“
Tērbatas ielā 15/17

brokastis, pusdienas u. vakariņas

Studentiem un ierēdjiem 10%.

No plkst. 6—10 vakara

KONCERTA PRIEKŠNESUMI.

Tār. 34735.